

Landstinget udstemte. Nu har Folketinget imidlertid frafaldet denne Bestemmelse, saa at der for saa vidt ikke længere er nogen Uoverensstemmelse mellem Tingene. Derimod foreligger Forslaget, som Ministeren bemærkede, i en stærkt beskaaren Skikkelse, idet de to vigtigste Bestemmelser i Konventionen, Art. V. og VIII. ere udgaaede, nemlig om Forbud mod Brugen af Trawl og til Dels Snurrevaad og imod at fange Fisken under en vis passende Størrelse. At Folketinget har foretaget denne Ændring, tror jeg er fuldt ud velbegrundet. Thi da fremmede Fiskere, som ikke ere undergivne Maale- og Redskabsbestemmelserne, i den senere Tid ere komne hertil og begyndte at fiske med Trawl i Kattegat, saa vil det jo kun være til Gavn for dem og til Skade for de danske og svenske Fiskere, hvis disse alene bleve underkastede Fredningsbestemmelserne efter Konventionen. Bestræbelsen maa derfor nu være rettet paa at faa de øvrige Nationer, hvis Undersaatter fiske i Kattegat, til at tiltræde Konventionen, og i saa Henseende vil det jo for den Konference, der, som af den højtærede Minister omtalt, om kort Tid vil blive afholdt i Stockholm, saa meget mere have sin Betydning, at der foreligger en Konvention mellem Danmark og Sverige, som det saa vidt mig bekendt er den eneste Konvention, der eksisterer mellem forskellige Lande angaaende Fredningsbestemmelser i internationale Farvande. Der eksisterer vel internationale Fiskeri-Konventioner, f. Eks. Haager-Konventionen, men de gaa ud paa Ordens- og Politibestemmelser og omfatte ikke Fredningsbestemmelser. Konventionen af 1895 er støttet paa vor biologiske Stations Undersøgelse af Flynderfiskerierne i Kattegat, hvorom der findes en interessant Afhandling i Fiskeriberetningen i 1893—94, og i denne Afhandling anvises vistnok den Vej, som er at gaa for at hindre, at Fiskeriet i de internationale Farvande gaar tilbage, hvilket utvivlsomt vil ske, hvis der vedblivende hensynsløst kan fiskes uden Indskrænkning med de stærktfiskende Fiskeapparater, som nu haves. — Men selv om disse Fredningsbestemmelser udgaa, bliver der dog alligevel *noget* tilbage af Konventionen. Først Territorialbestemmelserne, hvoraf jeg skal nævne en, som har nogen Interesse for Danmark, nemlig Bestemmelsen om, at det danske Søterritorium, som kun har været hævdet i $\frac{3}{4}$ Miles Afstand fra Kysten, over for Sverige fremtidig udvides til 1 Mil, ligesom den indeholder andre Bestemmelser, saaledes

Mærkning af Fiskerifartøjer for at lette Kontrollen og Afmærkning af Fiskeriredskaberne til Betryggelse mod Skade, som kan ske ved Paadrivning eller paa anden Maade. Jeg skal derfor tillade mig at anbefale Lovforslaget, som det foreligger, da jeg tror, at det, selv i den begrænsede Skikkelse, det har faaet, dog vil kunne gøre nogen Nytte.

Olesen: Det har vistnok oprindeligt været Tanken, at denne Konvention skulde træde i Kraft samtidig med Saltvandsfiskeriloven. Naar vi desuagtet skulle gennemføre den nu, inden vi have Saltvandsfiskeriloven færdig, maa det vel sagtens være, fordi det vil være nødvendigt at faa denne Lov nu. Det skal jeg imidlertid ikke udtale mig om, da det jo er en Sag, der allerede er nævnt. Sagen kommer jo noget hovedkulds, saa man har ikke haft Tid til rigtig alvorlig at undersøge Forholdene. Jeg ved nok, at siden vi begyndte at forhandle om denne Sag, er der kommet den Omstændighed til, at tyske og engelske Fiskere have fisket i det omtalte Farvand, som Danmark, Norge og Sverige hidtil have været ene om. Jeg kan godt se, det bliver en Nødvendighed, hvis der skal udarbejdes en Lov, at den saa skal gælde for alle Fiskere, der fiske i dette Farvand, men jeg maa tilstaa, at jeg ikke rigtig kan forstaa, at det er et godt Grundlag at forhandle med andre Magter paa, at vi begynde med at tage de vigtigste Bestemmelser ud af Konventionen, nemlig Artiklerne V. og VIII. Jeg synes, det var det rigtigste, at Danmark, Norge og Sverige vare enige ikke alene om, hvilke Redskaber der skulde fiskes med, men ogsaa om Maalene, Fiskene skulde have, og saa forhandlede med de andre Magter, om de ville gaa ind derpaa. Den højtærede Landbrugsminister har imidlertid ment, at det ikke kan lade sig gøre, og i Folketinget har man saa taget disse to Bestemmelser ud, og vi gaa saa ud i det blaa. Jeg har da den Tro til den højtærede Landbrugsminister, at han vil se at faa disse Forhold ordnede saa godt, som det er muligt for de danske Fiskere, og da der i § 4 staar, at naar der endelig skal fastsættes Fredningsbestemmelser, skulde de, forinden de tiltrædes af den danske Regering, forelægges Rigsdagen til Godkendelse, skal jeg anbefale at stemme for Forslaget, idet vi dog tage alt muligt Forbehold med Hensyn til at tage disse to Artikler nærmere under Forhandling, idet de ville have stor Betydning for de danske Fiskere.